

hodnutí čis. 11627, jehož se dovolatel dovolává, bylo uvedeno jen, že zaměstnancova činnost v zaměstnavatelově podniku může být ve vysvědčení vyznačena buď podrobným popisem, aneb i takovými výrazy, jež vystihují její druh a povahu. Nemá tudíž přímo ze zákona žalobce nárok, aby ve vysvědčení byly vypočteny veškeré práce, jež konal žalovanému. Tím však není vyloučeno, aby zaměstnavatel se zaměstnancem ujednal, že mají být ve vysvědčení uvedeny vykonané práce přesným jich vyjmenováním co do jejich druhu. Takové ujednání o obsahu vysvědčení nemusí se ani státi mezi zaměstnatelem a zaměstnancem výslovně, stačí, že se zaměstnatel a zaměstnanec podrobili předpisům své stavovské organisace. Přepokládá se ovšem, že ujednání o dalším vysvědčení neodporuje zákonu. Ujednání o tom, že do vysvědčení jest pojata přesné vyjmenování vykonaných prací, není protizákonným, nýbrž jen doplňuje předpis zákona. V souzené věci jde o civilní geometry, na něž se vztahuje zákon ze dne 18. března 1920 čis. 185 sb. z. a n., jímž se zřizuje inženýrská komora pro Československou republiku. Podle § 17 čtvrtého odstavce tohoto zákona vydává pracovní sekce inženýrské komory kandidátům vysvědčení o zaměstnání. Jest tudíž inženýrská komora oprávněna, aby stanovila obsah vysvědčení, pokud by ovšem neodporoval zákonu. Podle vyhlášky presidia inženýrské komory, uveřejněné na str. 148 Věstníku inženýrské komory čis. 14 z roku 1933, jest ve vysvědčení přesně vylíčiti vykonanou praksi vyjmenováním určitých prací a jejich trvání. Žalovaný tím, že zaslal vysvědčení pracovní sekci Brno inženýrské komory pro Č. S. R. k potvrzení, dal zřejmě na jevo, že se podrobil předpisům uvedené vyhlášky presidia inženýrské komory a byl proto povinen vyjmenovati ve vysvědčení určité práce, jež žalobce u něho konal, a to úplným výpočtem prací těch. Žalobce sice se v žalobě domáhal jen vydání vysvědčení o trvání a druhu služebního výkonu, avšak tím, že žádal vydání vysvědčení potvrzeného inženýrskou komorou, upravil žalobní nárok v ten rozum, že se domáhá vysvědčení vyhovující zmíněnému výnosu presidia inženýrské komory. Má tudíž žalobce nárok nejen na to, aby ve vysvědčení byla uvedena doba a způsob vykonaných prací, nýbrž i na to, aby ve vysvědčení byly uvedeny vykonané práce určitých jich vyjmenováním a to úplně. Nižší soudy vycházejíce z mylného právního názoru, že žalovaný není povinen vydati žalobci vysvědčení o jednotlivých pracovních úkonech, neprovedly důkazy týkající se jednotlivých druhů pracovní činnosti, takže v tom směru není zjištěn potřebný skutkový děj. Na prvním soudě nyní bude, aby zjistil, zda práce vypočtené ve vysvědčení jsou všechny práce, jež žalobce žalovanému konal, či zda výpočet prací jest neúplný, jak tvrdil žalobce. Ježto uvedené zjištění může mít význam i pro posouzení, zda byl ve vysvědčení správně uveden druh prací konaných žalobcem žalovanému, bude se též zabývati otázkou, zda ve vysvědčení vydaném žalovaným jsou uvedeny veškeré práce co do druhu.

Čís. 14778.

Předpisem odst. 4 čl. XXXV zákona čis. 54/32 Sb. z. a n. je dáno závislým podnikům, v předpisu tom označeným, oprávnění k stejným

úsporným opatřením a týmiž prostředky, jako je dáno odstavcem 3 čl. XXXV cit. zákona sanovaným bankám, tedy též právo na zrušení služebního poměru se zaměstnanci v něm uvedenými.

(Rozh. ze dne 12. prosince 1935, Rv III 563/35; důvody viz Úr. sb. čís. 2356.)

Čís. 14779.

K § 273 ex. ř.

Dal-li exekuční soud vyhlásiti dražbu movitostí v místním časopise, nemůže se dražba platně provésti v jiný den, než který byl (byť chybně) udán jako den dražby v tomto časopise.

(Rozh. ze dne 13. prosince 1935, R I 1287/35.)

Exekuční soud zařídil podle § 2 zák. čís. 1/33 sb. z. a n., by byla dražební vyhláška uveřejněna též v místním časopise. To se též stalo, tiskovou chybou byl však udán jiný dražební termín. K stížnosti firmy K. z toho důvodu vznesené podle § 68 ex. ř. prohlásil exekuční soud dražbu za zmatečnou. Re k u r s n í s o u d stížnosti podle § 68 ex. ř. nevyhověl, maje za to, že uveřejnění dražební vyhlášky v místním časopise není zákonem nařízeno a že po provedeném exekučním prodeji nelze sjednati odpomoc prohlášením dražby za zmatečnou.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Prvý soud sám zařídil, aby dražební vyhláška ve smyslu ustanovení § 2 zák. čís. 1/33 sb. z. a n. byla uveřejněna také v místním časopise. »Abwehr«. Jak ze spisů patrné, obsahovala vyhláška ta nesprávný údaj o roku dražebním (13. dubna na místě 12. dubna), což zaviněno bylo nezřetelným zněním vyhlášky soudem vyhotovené. Tím tedy byla účastníkům odňata možnost účastniti se dražby a právem spatřoval v tom první soud porušení povinností výkonného orgánu dle § 273 odst. 2 ex. ř., pročež byla odůvodněna stížnost podaná dovolací rekurentkou dle § 68 ex. ř. (srov. rozh. čís. 12141 sb. n. s.).

Čís. 14780.

Odepřel-li stavební úřad svolení k obývání místnosti, jest pokládati místnost za škodlivou zdraví a jest použití předpisu § 1117 obč. zák., i kdyby byl nájemce věděl, jakou místnost najímá.

Ustanovení poslední věty § 1117 obč. zák. jest právem donucovacím.

(Rozh. ze dne 13. prosince 1935, Rv I 2888/34.)

N i ž š í s o u d y vyhověly žalobě a uložily žalovanému, aby vrátil žalobci předem mu zaplacené nájemné proto, že místnosti pronajaté ža-